

ความนำ

จากรายงานโลจิสติกส์ของประเทศไทย ประจำปี 2562 (ปีที่มีข้อมูลล่าสุด) โดยสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พบว่าต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 13.4 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) คิดเป็นมูลค่า 2.26 ล้านล้านบาท แบ่งเป็นต้นทุนค่าขนส่งสินค้าร้อยละ 6.7 ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง ร้อยละ 5.7 และต้นทุนการบริหารจัดการ ร้อยละ 1.0 ซึ่งถือว่าสูงเมื่อเปรียบเทียบกับต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ที่มีต้นทุนค่าขนส่งสินค้าต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 5.1 ต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังร้อยละ 2.4 และต้นทุนการบริหารจัดการร้อยละ 1.2 ตามลำดับ ทั้งนี้ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยที่สูง ส่วนหนึ่งมาจากต้นทุนโลจิสติกส์ที่เกิดจากภาคอุตสาหกรรม ทั้งนี้เป็นผลมาจากการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของสถานประกอบการอุตสาหกรรมยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เนื่องจากขาดองค์ความรู้และเทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่ทันสมัยและได้มาตรฐาน รวมถึงไม่ได้มีการประยุกต์ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการบริหารจัดการงานด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน เช่น การขนส่งสินค้า การบริหารคลังสินค้าและสินค้าคงคลัง การเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ในองค์กร ประเทศไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการลดต้นทุนโลจิสติกส์ เพื่อสร้างความได้เปรียบด้านการแข่งขัน ในระดับนานาชาติ ต้นทุนโลจิสติกส์ของกลุ่มอุตสาหกรรมรายสาขา สามารถนำมาพัฒนาเพื่อต่อยอดเป็นโครงการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสถานประกอบการได้ประกอบกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ของผู้บริโภค จนนำไปสู่วิถีชีวิตภายใต้ความปกติใหม่ (New Normal) เช่น การสั่งซื้อสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ การเว้นระยะห่างของสังคม (Social Distancing) ในพื้นที่สาธารณะ โลจิสติกส์ได้ทวีบทบาทความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการดำเนินธุรกิจ และการดำรงชีวิตของผู้คนในช่วงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

โครงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม (ต่อ)

ความนำ

โลจิสติกส์เป็นหนึ่งในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่การพัฒนาและขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่สนับสนุนกลุ่มอุตสาหกรรมอื่น ๆ ให้สามารถส่งมอบสินค้าและบริการไปยังลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยกองโลจิสติกส์ จึงได้จัดทำโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานภาคอุตสาหกรรม ได้แก่ อาหารแปรรูป เกษตรแปรรูป ยางและผลิตภัณฑ์จากยาง ผู้ให้บริการโลจิสติกส์อุตสาหกรรม (Logistics Service Provider) เซรามิก ยานยนต์ ชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ สิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม เวชภัณฑ์และเครื่องสำอาง เครื่องจักรกลและเครื่องจักรกลการเกษตร เครื่องใช้ไฟฟ้าและชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ปิโตรเคมีและพลาสติก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานและต้นทุนโลจิสติกส์ที่ลดลง รวมถึงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมโลจิสติกส์มีความรู้ที่สามารถนำไปใช้ปฏิบัติงานได้จริง ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น และสะท้อนถึงการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ชาติต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อส่งเสริมให้สถานประกอบการเป้าหมายมีการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่มีประสิทธิภาพ และได้มาตรฐานสากล
2. เพื่อให้สถานประกอบการเป้าหมายมีต้นทุนด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทานที่เหมาะสมและสามารถแข่งขันได้
3. เพื่อพัฒนาให้ผู้ประกอบการและบุคลากรของสถานประกอบการมีทักษะ องค์ความรู้และสามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับงานด้านโลจิสติกส์ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ